

Тренер Борца Владо Јагодић уписао се у историју фудбала у БиХ јер је од преузимања екипе нанизао чак 13 мечева без пораза! Јагодићев учинак из снова, који је Бањалучанима, донио титулу јесењег првака Премијер лиге, прекинут је у последњем колу полусезоне поразом од Леотара у Требињу (1:2). Међутим, ни тај пораз није утицао на навијаче Борца, који славе Јагодића не само зато што је "црвено-плаве" довео до прилике да освоје прву титулу шампиона БиХ, већ и због тога што је имао храбрости да преузме тим у тренутку када је заборавио да побјеђује, што потврђује очајан учинак од чак девет утакмица без побједе.

Подсјетимо, Јагодић је на клупу Борца сјео после смјене Зорана Марића, који је изазвао бијес навијача због елиминације Бањалучана из квалификација за Лигу Европе од швајцарског друголигаша Лозане и шокантног пораза на Градском стадиону у 1. колу Премијер лиге од Широког (2:3). Јагодић тврди да се ниједног тренутка није двоумио да прихвати понуду управе Борца без обзира на то што је морао да преузме тим који није ни бирао.

- То је био "мач са двије оштрице", али изазов је био велики, па сам свјесно ризиковао. Срећом, исплатило се – каже Јагодић.

Да ли сте размишљали о томе шта би било да нисте постигли резултат?

- Ако тренер није амбициозан и ако не вјерује у себе, онда се не треба ни бавити тим послом. Знао сам доста фудбалера са којима сам раније сарађивао, а и они што су у међувремену дошли били су већ провјерени играчи. Знао сам да екипа има квалитет и да су у том случају тактичка и психолошка припрема одлучујући. Вјеровао сам да ћемо успјети и на моју велику срећу, психолошку припрему сам веома брзо подигао на висок ниво, што је и пресудило.

Када сте дошли у Борац, међу играчима су владали летаргија и велико незадовољство. Да ли сте тада и помислили на освајање јесење титуле?

- Ситуација је била тешка, али сам још у првом контакту у свлачионици желио да играче убиједим да имају квалитет. Било ми је чудно да таква екипа "не игра". У том тренутку наша жеља је била само да се стабилизујемо. Тада нико није ни размишљао о јесењој титули, али је, свакако, циљ Борца био да се и ове године избори за једно од мјеста која воде у Европу. Почели смо са побједом у Зворнику, а затим је дошао реми са Вележом у Баналуци. Било је још доста несигурности у самом клубу, али је онда дошла серија од пет утакмица без пораза. Наравно, једва сам дочекао репрезентативну паузу да ухватимо мало даха и да покушамо да у тих 14 дана још боље сложимо коцкице. До јесење паузе ћели смо да направимо још једну успјешну серију. Без пораза смо издржали до посљедњег кола и иво што је Борац урадио у полусезони, поготово на гостовањима, мислим да дуго нико неће поновоти, Резултат заједничког рада, мог и стручног штана, екипе и управе, и наравно навијача, јесте пет бодова предности у односу на Жељезничар и Сарајево!

Коло прије краја имали сте и осам бодова предности.

- Посљедњи меч имали смо у Требињу и десило се да смо управо ту утакмицу најлошије одиграли. Не тражим алиби, али знајући колико су се играчи испразнили и психички и физички против Жељезничара, тешко је било очекивати да и у Требињу поновимо претходне гостујуће успјехе, нарочито када се зна каква је ситуација у Требињу јер је Леотар традиционално "напаљен" на Борац. Истина, ове полусезоне нисмо се пуно освратили на те традиције, што смо показали на "Кошеву", у Зеници, Травнику... Примили смо само један гол на шест гостовања.

Да ли ће Борац успјети да задржи врх табеле и у другом дијелу првенства?

- Пет бодова је велики капитал у наставку првенства и сматрам да људи који воде клуб треба да искористе ово што смо направили. Створили смо добре предуслове да по први пут у историји Борац буде најозбиљнији кандидат за освајање шампионске титуле. Имамо значајну предност, добар играчки кадар и уколико прелазни рок и припреме добро одрадимо, можемо да постигнемо много.

Најближи пратиоци су вам Жељезничар и Сарајево, али ни Широки Бријег није далеко. Ко вам је највећи ривал за освајање титуле?

- Када сам преузео Борац, још на старту првенства знао сам да ће нам највећи конкуренти бити старосједиоци у елити, који стално уграју у Европи. Искрено, очекивао сам ту и Зрински, али су Мостарци доживјели одређене промјене у играчком и стручном кадру, тако да су испали из трке. Према мом мишљењу, редослијед наших конкурената је сљедећи: Жељезничар, Широки Бријег, па Сарајево. Ако погледамо тренутна дешавања на "Кошеву", мислим да Сарајево има најмање шансе и да ћемо ми, Жељезничар и Широки подијелити мјеста која воде у

Европу. Од осталих клубова не видим никога ко би могао да се укључи у борбу за врх.

Уз Рудар и Олимпик, Борац је једини тим који у досадашњем току првенства није имао ниједног искљученог играча. Да ли је то и Ваша заслуга?

- Дуго сам био играч, а потом и судија, тако да знам да оно што арбитар пресуди ми не можемо да поправимо. Свакако да је дисциплина много боља. Трећи смо по фер-плеју, у чему великог удјела има и тактичко-психолошка припрема играча. Чиненица да су само два пенала свирана притв нас доказ је да смо играли фудбал и то добар!

Током првенства имали сте велику подршку са трибина, а навјернији навијачи, "Лешинари", пратили су вас на свим гостовањима.

- Буђење Борца на најбољи начин показује да је ово што радимо исправно. Наравно, ови успјеси би без наших вјерних навијача били тешко остварљиви. Пратили су нас и код куће и на гостовањима и не претјерујем када кажем да су били наш 12. играч. Са нама су дијелили и добро и зло на гостовањима, гдје су доживјели доста непријатности. Жао ми је што на страни, гдје смо били доминантни, нису могли да се радују заједно са нама јер су са трибина одстранјивани прије краја утакмице. Мислим да је створена права хемија између навијача и играча и мени преостаје само да им најискреније захвалим за све што су урадили за клуб. Борац жели да буде најбољи у БиХ, наши навијачи то дефинитивно већ јесу, па ћему у јуну наредне године заједно да слаavimo титулу!

(Прес РС)

Дискутујте о овом чланку на [форуму](#)